

Overweging bij een paaswake. 2019

We begonnen deze dienst in het donker, het duister van al die ervaringen van lijden en dood, van het vele zinloos geweld.

Waarom altijd zoveel lijden, zoveel verlies, toen en nu, en morgen zal het weer niet anders zijn? Soms kan het ook in ons eigen leven een tijd lang donker zijn, en is het alsof duister, somberheid zich hebben vastgezet in ons bestaan.

Het is het verhaal dat we gisteren op goede vrijdag vierden. Voor velen nog altijd een herkenbaar verhaal ook al is het een oud verhaal. Het verhaal van goede vrijdag roept herinneringen op aan eigen lijden, lijden in allerlei variaties. Lijden is nooit voorbij en altijd zal het zich opnieuw in het leven van ons mensen blijven aandienen.

Waarom dit lijden, deze dood. Waarom moet een goed mens, een rechtvaardige, een mens vol liefde sterven? Waarom doen mensen elkaar zoveel leed aan?

Is God er dan niet?. Het blijft de eeuwige vraag. Kan Hij dan al dat lijden niet voorkomen? Klaarblijkelijk niet. Wat hebben we dan aan z ón God? Velen schrijven hem daarom ook maar af.

.

Wij doen dat niet, want we zijn naar hier gekomen om Pasen te vieren. Misschien kunnen we beter zeggen juist omdat we weten dat er zoveel duister is, begonnen we deze viering in het donker, maar we bleven vanavond niet bij het lijden stil staan.

Dat deden de vrouwen uit het evangelie ook niet. Ze waren naar het graf gekomen om hun overleden vriend de laatste eer te bewijzen. Dat doe je als je van iemand houdt. Hem nog even teder aanraken ook al is hij dood, om te leren hem voorgoed los te laten. Maar... Hemel!, de steen is weggerold en er is geen lijk.

De vrouwen zien twee mensen in stralend witte kleren. Ze schrikken en ze slaan hun ogen neer, want hun ogen konden het licht nog niet verdragen. Dan worden ze aangesproken . “Waarom zoekt gij de levende bij de doden? Hij is niet hier , Hij is tot leven gewekt.” Het wonderlijke gebeuren, wat hier wordt beschreven heeft iets weg van de hemelse ontmoeting op de berg Tabor.

De vrouwen herinneren zich de woorden van Jezus over overgeleverd en gekruisigd worden, over opstaan op de derde dag. En dan keren de vrouwen terug naar huis. Verward en opgelucht tegelijk proberen ze hun ervaringen aan de apostelen te vertellen.

Wonderlijke verhalen , we kunnen er nooit helemaal bij.

De symboliek van de grote paaskaars daar hoog op de standaard symboliseert dat. Het licht van Pasen stijgt boven ons uit.

We zingen : Christus is verrezen , de dood is niet meer.

Luidt ons zingen het einde van de dood in. Ik denk het niet, de dood zal blijven, maar het is wel de overwinning op de dood, die veel dieper is dan onze fysieke dood.

Wat we met Pasen proberen uit te zeggen of beter uit te zingen is : Lijden, marteling en dood hebben Zijn geestkracht en Zijn visioen niet kunnen vernietigen. Tot op de dag van vandaag is Hij tocht genoot van al die mensen die beseffen dat ze met elkaar verantwoordelijk zijn voor het aanschijn van deze aarde, en die zich geroepen weten, om in Gods naam met elkaar te bouwen aan een nieuwe wereld waar we alles voor allen zijn.

Jezus heeft ons voorgeleefd, uit de dood kun je opstaan. De vrouwen

voelde dat als eerste aan . Ze voelde aan dat er iets nieuws ging beginnen, dat er door de dood heen nieuwe kansen lagen.

Geloven we dat? . Geloven we dat het iets uithaalt, of denken we eerder ; het zal mijn tijd wel duren.

De steen is weggerold, het graf is open, Waar is het lichaam van Jezus gebleven?Het lichaam van Jezus ,dat zijn wij geworden.

Een levend lichaam van mensen die zijn liefde dienend doorgeven.

Jezus heeft voor geen andere oplossing gezorgd. Hij heeft zich totaal aan de liefde gegeven.

Mag ik afsluiten met de mooie woorden van het tafelgebed, waarmee we straks weer zijn “dienende liefde “ gaan vieren.

“Hij was zoals wij zouden willen zijn. een mens van God, een vriend, een licht, een herder. Die niet ten eigen bate heeft geleefd en niet vergeefs onvruchtbaar is gestorven.

Als Gij hem hebt gered van de dood God, als hij, dood en begraven, toch leeft bij U : redt dan ook ons en houdt ons in leven, haal ook ons door de dood heen, nu en maak ons nieuw want waarom Hij wel, en waarom wij niet, wij zijn toch ook mensen? “

Ik wens U een zalig Pasen.